

Căci de-amor

Florinpaun

Cu buzele-i arse și de grăsime pline,
Se-nvăluie cu pătura nopții ce-i vine.
Picioru-i fin și gol, pe mine și-l lungește,
Iar gândul dornic, ce simplu-l intuiește!

Înlemnit stau ca să-i pândesc mișcarea,
Și-n al meu veac, să-i zăvorăsc suflarea.
Cum al ei păr, orice cusur i-l sabotează,
Așa și trupu-i, ce răsunând i s-afișează.

Și ca una-i cu madona frumuseții,
Ce-a desavârșirii formă-i o creează
Și sânu-i slujit, în boarea dimineții,
De-al meu ochi mistuitor, iradiază.

Iar inimii-mi, tu cumpătul i-ai apucat,
Tresărind s-o știi, cum la duiosu-ți glas,
Căci de-amor, eu sta-voi astăzi judecat,
Ș-a mea viață, l-a tale-orânduiri o las!